

USTAVNI SUD FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu za utvrđivanje ustavnosti članka 29. Zakona o privatizaciji poduzeća, na temelju članka IV C. 10. (2) a) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine i Amandmana XIV na Ustav Federacije BiH, nakon održane rasprave, na sjednici od 28. ožujka 2000. godine, donio je

PRESUDU

Utvrđuje se da članak 29. Zakona o privatizaciji poduzeća ("Službene novine Federacije BiH", broj 27/97) nije u skladu s Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

Ova presuda objavit će se u "Službenim novinama Federacije BiH".

Obrazloženje

Jedna trećina zastupnika Zastupničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine podnijela je Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine pod brojem: 01-02-186 od 23. 6. 1999. godine zahtjev za utvrđivanje ustavnosti članka 29. Zakona o privatizaciji poduzeća ("Službene novine Federacije BiH", broj 27/98), kojim je propisano da se odredbe ovog zakona obvezno primjenjuju i na prodaju poslovnih prostora općina koje se koriste za obavljanje djelatnosti trgovine, ugostiteljstva, turizma i usluga.

Podnositelj zahtjeva navodi da navedena zakonska odredba nije u skladu s člankom II A. 2 (1) k Ustava Federacije Bosne i Hercegovine kojom se svim osobama (pravnim i fizičkim) na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine garantira pravo na imovinu Konvencijom o zaštiti ljudskih prava i sloboda (Prvim protokolom) koja je jedna od instrumenata za zaštitu ljudskih prava i sloboda u Aneksu Ustava Federacije Bosne i Hercegovine. Također je propisana zaštita imovine fizičkih i pravnih osoba.

Podnositelj zahtjeva, također, ističe da se ovaj zakon i po svome nazivu ne može odnositi na imovinu općine, jer ista nije poduzeće, nego se isključivo koristi za usluge građanima, a jednim dijelom ta imovina je nastala samodoprinosom građana u općini. Člankom 8. točka 4. Zakona o lokalnoj samoupravi ("Službene novine Federacije BiH", broj 6/95) propisano je da će u okviru samoupravnog djelokruga općina upravljati općinskom imovinom.

Na raspravi održanoj 28. ožujka 2000. godine pristupio je punomoćnik podnositelja zahtjeva, a suprotna strana Parlament Federacije Bosne i Hercegovine, iako je uredno izvješćena nije se očitovala ni pristupila, te je Sud u skladu s člankom 5. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 6/95) primjenom odgovarajućih pravila procesnih zakona održao raspravu u njenom odsustvu.

Amandmanom V na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine utvrđeno je da će Federacija osigurati primjenu najviše razine međunarodno priznatih prava i sloboda utvrđenih u dokumentima navedenim u Aneksu ovog ustava.

U Aneksu Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, kao instrument za zaštitu ljudskih prava koji ima pravnu snagu ustavne norme sadržana je Europska konvencija o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda koja je u Prvom protokolu o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda u članku 1. Zaštita imovine, propisala da svaka fizička ili pravna osoba ima pravo na neometano uživanje svoje imovine i da nitko ne može biti lišen svoje imovine, osim u javnom interesu i pod uvjetima predviđenim zakonom i općim načelima međunarodnog prava, te da prethodne odredbe, ni na koji način ne utječu na pravo države da primjenjuje takve zakone koje smatra potrebitim da bi nadzirala korištenje imovine u skladu s općim interesima ili da bi osigurala naplatu poreza ili drugih doprinosa ili kazni.

Prema Ustavu Federacije BiH (VI. Općinske vlasti) u općini se ostvaruje lokalna samouprava, usvaja općinski proračun i donose propisi o oporezivanju i na druge načine osigurava potrebno financiranje koje nisu osigurala kantonalne ili federalne vlasti. Stoga općina mora imati svoju imovinu iz koje će ubirati potrebite prihode. Osporenim člankom 29. Zakona o privatizaciji poduzeća povrijeđeno je ustavno pravo općine i njena autonomija u korištenju i raspolaganju svojom imovinom, a time i mogućnost osiguranja sredstava za ostvarivanje lokalne samouprave.

Polazeći od navedenih odredaba Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, Sud je utvrdio da Federacija nije mogla Zakonom o privatizaciji poduzeća regulirati način privatizacije imovine koja nema status poduzeća. Pošto imovina općina nema karakter imovine poduzeća, stoga ne može biti obuhvaćena osporenim zakonom, jer se ne radi o situaciji koja državi omogućava da nadzire korištenje imovine u skladu s općim interesima ili da bi osigurala naplatu poreza, drugih doprinosa ili kazni.

Na temelju izloženog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Ovu presudu donio je Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine u sastavu: Katarina Mandić, predsjednik Suda, Muamer Herceglja, dr. Omer Ibrahimagić, Milan Bajić, mr. Mirko Bošković i dr. Francois Ernest Robert Rigaux, suci Suda.